

— Ах, слжнцето е по-силно от мене, си рекъл новият цар. Да бих могъл да стана слжнце!

Пак му се явил ангелжт и пожеланието му се изпжл-нило. Станал той ясно слжнце и започнал да опитва силата си. По цялата земя настанала страшна суша. Вжздухжт станал тжй горещ и сух, че хората едва дишали. Новото слжнце се много радвало.

— Ех, сега сжм най-силното сжщество по земята! си мислело то.

Но... от де се зел облак. Започнал той да расте, да се уголемява и засенчил голяма част от земята.

— Какво нещастие! ядосвало се слжнцето. Облакжт е по-силен от мене. Ех... да бих могъл да стана облак!

Пак му се явил ангелжт. И слжнцето се преобразило на облак.

— Какво щастие! Сега сжм вече по-силен от слжнцето си мислел новият облак. Сега сжм най-могщцето сжщество на земята!

И облакжт започнал да расте, да чернее. Наежил се той и сжс страшна сила излел гнева си вжрху една скала. Огнен пламжк се спуснал кжм скалата и сжс страшен гржм ударил о нея. Запискал силен джжд. Потекли шумни води в под-ножието на скалата, но... скалата дори не помржднала.

— Се пак не сжм най-силното сжщество, си мислел облакжт. Всичката си сила изхабих, а скалата стои невредима и като че ли ми се дори надсмива... Ее-ех! Да можех да стана скала!

И станал той скала.

Гордо издигал той каменния си лоб в облаците и вече се чувствувал най-силното сжщество на земята.

Но що е това? Пак ли се е той измамил? Пак ли не е най-силното сжщество на земята?

Още на сутринта дошел край скалата каменар и с чук и длето започнал да троши и разбива твжрдия камжк.

— Е-е-ех! Този пжт не ще се вече измамя, си помислила скалата. Да можех да етана като този човек, който с чук и длето ме разбива на части, ще бжда наистина най-могщцето сжщество на земята.

И станал... каменар!

Баба ме погледна в очите, усмихна се, турна си очилата и започна да плете.

— Ама как тжй бе, бабо, каменар беше и пак каменар си останал?

— Тжй е то, моето дете, тжй е то, когато човек мисли, че щастieto, знанието и способностите се достигат леко. Не-кога каменарят може да е щастлив, а царя нещастен. Всичко зависи от човека. Който завижда на другите, и сам нищо не сжздава, той никога не може да бжде щастлив.

Ангел Небов.